

לזכר עמיתי היקר גיורא לשם (1940-2011)

השמים כחולים כמו תער והאדמה בוציית אחרי גשמי השבוע שעבר. אנחנו מלווים אותך אל תוך העפר דרך שבילים צרים בין המצבות. בקושי מעבירים את מתאר גופינו דרך פרוזדורי מתים לא לנו, איש תחת אבנו וגונה וקומץ מילים שמסכם עשורים. יש שמדברים אל המתים ומפליגים בשבחם. אחרים מפנים מבט אל פיסת מציאות: ציפור על ענף, קצה שמלה מתכדר, גב חשוף, קווצת שיער. משהו בנו מסרב להימוט עם המת אל מחשכיו, להיאסף מתחת רגבים מחניקים. הנחיריים תאבי אוויר, העיניים תרות עננים ומרחק. הולכת בנו שיירה של מקוננים אולם אחיזתה חלקית. שארית הנפש כופפת רגל ונמתחת לזנוק אל מעבר למשוכות אל מסלול החיים.

"מאות" הם קטעים קצרצרים של פרוזה פיוטית שכל אחד מהם מונה 100 מילים בלבד.

לזכרו של ידידי גיורא לשם, משורר, מתרגם ומסאי, שהלך לא מכבר לעולמו, מוקדש המדור הפעם למבחר מתרגומיו לשירה האמריקנית.
ע.פ.

לוסיל קליפטון

כאן עוד יש דרקונים

לְשׁוֹנוֹת רְבוֹת כָּל כֶּף נִשְׂרוּ,
אֶל מַעְבַּר לְשֵׁפֶת הָעוֹלָם
לְתוֹךְ פִּי הַדְּרָקוֹן. אַחְדוֹת

בְּמָקוֹם שִׁישֵׁן מִפְּלִצוֹת שֶׁשְׁנִיחַן
חֲדוֹת וּמְתַנּוֹצְצוֹת בְּאֲנָשִׁים

אֲבוּדִים. שִׁירִים אֲבוּדִים. מִי
בִּינֵינוּ יָכוֹל לְדַמֵּן אֶת עֲצָמָנוּ
בְּלִתֵּי-מַדְמִינִים? מִי

בִּינֵינוּ יָכוֹל לְדַבֵּר בְּלִשׁוֹן כֹּה
שְׂבִירָה וְלִהְיֶיךָ גֵּא?

*
כָּלוּם לֹא תַחַגְּגוּ אֵתִי
אֶת אֲשֶׁר עֲצַבְתִּי
לְסוּג שֶׁל חַיִּים? הֲגַם לֹא הָיָה לִי.
לִידַת בְּבַל

הֵן לֹא-לְבַנָּה וְהֵן אִשָּׁה
מָה רָאִיתִי לְהִיּוֹת זוֹלַת עֲצָמִי?
הַמְצֵאתִי זֹאת

כָּאֵן עַל גֶּשֶׁר זֶה בֵּין
זֶהָר כּוֹכְבִים וְטִיט,
יְדֵי הָאֲחֻזָּה לּוֹפְתֵת בַּחֲזָקָה
אֶת יְדֵי הַשְּׁנִיחַ; בּוֹאוּ לְחַגֵּג
אֵתִי שְׁכַל יוֹם
מִיִּשְׁהוּ נִסָּה לְהַרְגֵנִי
וְנִכְשַׁל.

היידן קרות

חמישה קצרים שבקצרים

מֶה טַעַם לְדַבֵּר עַל הַשְּׁמוּשׁ
שְׂבִשְׂבִירָה? שִׁירָה
הִיא מֶה שֶׁמִּשְׁתַּמֵּשׁ בָּנוּ.

*
הֵה, חֵית אֶהְבֶּה שְׂכַמוֹתֶךָ,
חַתוּלָתִי, יוֹנָתִי עֲכִישֶׁתִּי!
אֲחֻרָת אֶת הַמוֹעֵד, נַעֲשִׂיתִי טַבַּע.

*
נִסְיַעָה קֶשֶׁה. כֵּן,
מִן הַהֲכָרַח שֶׁתִּהְיֶה. לְבִסוּף כָּלֵם
תְּמִיד נִרְדָּמִים.

*
דְּמַעוֹתֶיךָ, נְיוֹבָה,
הֵן עֲכָשׁוּ יְלִדֶיךָ. עַד מָה
פָּרִינוּ וְרִבֵּינוּ.

*
לוּ יְהִי כֵן. אֲנִי
שְׁלֵמוֹת שְׁלֵא אֲדַע לְנִצָּח.
אֲפֹשֶׁר שְׁזַהוּ הַמִּיטָב.